

Česká zemědělská univerzita v Praze

Fakulta životního prostředí

Katedra aplikované geoinformatiky a územního
plánování

Revitalizace stavebního objektu, případová
studie využití stavebního objektu Kino Dobříš

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Vedoucí práce: Ing. Lenka Růžičková, Ph.D.

Diplomant: Bc. Tomáš Votruba

2016

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Tomáš Votruba

Regionální environmentální správa

Název práce

Revitalizace stavebního objektu, případová studie využití stavebního objektu Kino Dobříš

Název anglicky

Revitalization of the building, a case study of the use of the building Dobříš Cinema.

Cíle práce

Cílem diplomové práce je navrhnout revitalizaci bývalého kina ve městě Dobříši ve vazbě na požadavky místního stavebního úřadu. Studie návrhu změny využití stavby bude zpracována na základě provedení stavebně technického průzkumu a vyhodnocení současného stavu objektu. Studie revitalizace objektu i záměr vytvoření polyfunkční stavby bude respektovat stávající architektonický stav objektu a součástí studie bude i finanční rozvaha případné stavební realizace.

Metodika

Diplomová práce bude zpracována na základě analýzy a syntézy poznatků ze stavebně technického průzkumu řešeného objektu a širších vztahů v území. Vyhotovená stavební dokumentace k revitalizaci objektu bude v souladu s platnou legislativou a prováděcími předpisy k provádění staveb pro potřeby studie. Výkresové části diplomové práce budou vyhotoveny digitálně s využitím běžně dostupných programů využívaných ve stavebním oboru. Dále bude v práci dodržena citační etika.

Doporučený rozsah práce

50 stran textu bez příloh.

Klíčová slova

stavební dokumentace, polyfunkční stavba, revitalizace stavby.

Doporučené zdroje informací

DWAIKAT, Luay N., Kherun N. ALI, Jaume SALOM, Nuria GARRIDO, Pau FONSECA a Verdiana RUSSO. Green buildings cost premium: A review of empirical evidence. Energy and Buildings [online]. 2016, 110, 396-403 [cit. 2016-02-14]. DOI: 10.1016/j.enbuild.2015.11.021. ISSN 03787788.

GIRSA, Václav a kol. Předprojektová příprava a projektová dokumentace v procesu péče o stavební památky. Vyd. 1. Praha: Vydavatelství ČVUT, 2004. 167 s. ISBN 80-01-02990-5.

MENCL, Vojtěch. Stavebně technické průzkumy: MP 8.1: metodická pomůcka k činnosti autorizovaných osob. 1. vyd. Praha: Informační centrum ČKAIT, 2012. 48 s. Metodické pomůcky k činnosti autorizovaných osob. ISBN 978-80-87438-27-5.

PEŠTA, Jan, David TESAŘ a Viktor ZWIENER. Diagnostika staveb: hydroizolace, termografie, blower door test, akustika. 2. vyd. Praha: DEK, 2014, 109 s. ISBN 978-80-87215-15-9.

Předběžný termín obhajoby

2015/16 LS – FŽP

Vedoucí práce

Ing. Lenka Růžičková, Ph.D.

Garantující pracoviště

Katedra aplikované geoinformatiky a územního plánování

Elektronicky schváleno dne 30. 3. 2016

doc. Ing. Petra Šímová, Ph.D.

Vedoucí katedry

Elektronicky schváleno dne 31. 3. 2016

prof. RNDr. Vladimír Bejček, CSc.

Děkan

V Praze dne 01. 04. 2016

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto diplomovou práci vypracoval samostatně pod vedením Ing. Lenky Růžičkové, Ph.D. Další informace mi poskytl pan Oldřich Průša, kronikář města Dobříše. Dále prohlašuji, že jsem uvedl všechny literární prameny a publikace, ze kterých jsem čerpal.

V Praze, 1.4.2016

.....

Bc. Tomáš Votruba

Poděkování

Děkuji Ing. Lence Růžičkové, Ph.D. za podnětné rady a odborné vedení práce. Také děkuji panu Oldřichu Průšovi, kronikáři města Dobříše, za cenné informace a poskytnutý čas. Poděkování patří i rodině a mým nejbližším, kteří mě po celou dobu psaní práce podporovali.

V Praze, 1.4.2016

.....

Bc. Tomáš Votruba

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá objektem bývalého kina z roku 1950, jeho významem a možnostmi dnešního využití. Objekt se nachází v samém centru města a je na něj tak upřena pozornost místních obyvatel. Cílem práce bylo vyhodnotit aktuální potřeby obyvatel a jejich implementování do stavebně-technického projektu na úrovni studie. Objekt zatím skrývá svůj potenciál a je vnímán v zástavbě jako nevyužitý. V minulosti již místní spolky i jednotlivci projevíli zájem o zachování objektu, a to zároveň klade důraz na urychlené jednání ze strany města. Výsledek práce je o to cennější, že práce může posloužit jako podklad pro stavební úřad a příslušné orgány jako inspirace při současných jednáních o budoucí podobě objektu.

Klíčová slova

Dobříš, historie, širší vztahy, stavebně technický průzkum, možnosti dalšího využití objektů.

Abstract

This Master thesis is dealing with building of the former cinema from 1950 its meaning and current possibilities of using. The building is located in the city center and it's thus denied to the attention of local residents. The aim of this work was to assess the current needs of the locals and further implement them to structural and technical project-level study. The building still hides its potential and is seen untapped in this area today. Local organizations and individuals have expressed their interest in the preservation of the building in the past and it makes a pressure to municipality to do action. The outcome of work is more valuable because it can serve as a basis for building authority and competent authorities as an inspiration in the current negotiations on the future shape of the object.

Key words

Dobříš, history, broader relations, structural engineering research, possibility of further use of buildings.

Obsah

1) Úvod	1
2) Cíle práce	2
3) Literární rešerše	3
3.1. Diagnostika stavu stavby.....	3
3.1.1 Stavebně-technický průzkum.....	3
3.1.2 Statický průzkum	4
3.1.3 Geologický a hydrogeologický průzkum.....	5
3.1.4 Průzkum vlhkostních poměrů	5
3.1.5 Klimatologický průzkum	6
3.1.6 Průzkum biologického napadení.....	6
3.1.7 Průzkum inženýrských sítí.....	7
3.1.8 Radonový průzkum	8
3.1.9 Speleologický průzkum.....	8
3.2 Stavebně-historický průzkum.....	9
3.2.1 Zpracování aktuálních a využití starších stavebně – historických průzkumů.....	10
3.2.2 Včasnost průzkumu a jeho nezávislost na záměru využití.....	10
3.2.3 Význam a způsob uplatnění závěrů průzkumu	11
3.2.4 Úloha zpracovatele stavebně – historického průzkumu v dalších fázích obnovy.....	11
3.2.5 Stavebně-historické průzkumy v současné praxi.....	12
3.2.6 Prohloubený stavebně-historický průzkum.....	13
3.2.7 Stavebně architektonický průzkum.....	13
3.3 Materiálové průzkumy klasických stavebních materiálů a hmot.....	13
4) Metodika.....	15
4.1. Vypracování technické dokumentace	15
5) Praktická část	16
5.1. Rozbor území	16
5.1.1 Širší vztahy města Dobříše.....	16
5.1.2 Vymezení řešeného území	17
5.2. Historie objektu.....	17

5.3. Současný stav	21
5.3.1 Začlenění stávajícího objektu do společnosti.....	21
5.3.2 Přínos záměru pro město Dobříš	22
5.3.3 Popis stávajícího stavu objektu	24
5.4 Architektonické řešení	31
5.4.1 Popis dispozičního řešení.....	33
5.5 Konstruktivní řešení	36
5.5.1 Popis konstrukcí, prvků a povrchů.....	36
5.5.2 Geologické poměry	37
5.6 Popis řešení jednotlivých technologií budovy	39
5.6.1 Zdravotní instalace – kanalizace	39
5.6.2 Zdravotní instalace – rozvod vody.....	40
5.6.3 Zdravotní instalace – plynovod.....	40
5.6.4 Elektroinstalace – silnoproud, slaboproud a osvětlení.....	40
5.6.5 Vytápění	41
5.6.6 Vzduchotechnika, chlazení	41
5.6.7 Elevace	42
5.6.8 Akustika	42
5.6.9 Požárně bezpečnostní řešení	42
5.6.10Dopravní řešení	43
5.6.11Řešení zeleně – sadové úpravy	43
5.7.1 Kapacita – odhad nákladů	44
6) Diskuse	45
7) Závěr	46
8) Seznam použité literatury	47
9) Seznam obrázků.....	50

1) Úvod

Nové využití historických budov se v dnešní době jeví jako významná problematika. Jedná se o dnes již „tradiční“ souboj mezi dvěma stranami. Na jedné stojí památková péče snažící se o přiměřené kulturní okolí a maximální míru autenticity, a na straně druhé poptávka trhu, kterou utváří naše společnost a my všichni jsme její součástí. Proto při navrhování řešení rekonstrukcí a sanací těchto staveb je snaha o adekvátní návrh.

„Všichni jsme zde na Zemi jen na návštěvě, chovejme se podle toho.“

Diplomová práce pojednává o projektu rekonstrukce bývalého objektu kina z roku 1950 ve městě Dobříši. Práce tak demonstruje jednu z možností, jak využít opuštěné městské budovy pro současné potřeby místních obyvatel. Navrhovaný záměr tak využije potenciál, který díky své strategické poloze je jen pár kroků od středu města a přitom byl dlouhou dobu skrýván. Objekt, původně postavený jako kino pro místní obyvatele, již nemůže v dnešní době sloužit svému původnímu účelu a konkurovat tak velkým multikinům. Ty se nacházejí buď v nedaleké Příbrami anebo v hlavním městě Praze. Z místní ankety vyplývá, že lidé jsou ochotni cestovat za kulturou i větší vzdálenosti. Záměr tedy plánuje kompletní změnu využívání objektu. V jednotlivých částech budovy tak budou navrhovány prostory, které budou vyhovovat požadavkům místních spolků a obyvatel města.

Studie nabízí řešení polyfunkční budovy v takové podobě, která umožňuje nájemcům se scházet a zároveň najít klidné místo pro své volnočasové aktivity.

2) Cíle práce

Diplomová práce má za cíl navrhnout řešení objektu bývalého kina ve městě Dobříši z 50. let 20. století, a to pro současné využití. Záměr zamýšlí změnu užívání stavby a vytvoření tak polyfunkční budovy bez zásahů do hlavní konstrukce objektu. Účel a následná dispozice objektu vycházejí z veřejné ankety provedené stavebním úřadem a požadavků místních spolků, které byli do projektu zapracovány. K naplnění hlavního cíle je třeba vypracovat výkresovou dokumentaci založenou na průzkumu současného stavu objektu. Dalším cílem práce je co nejmenší zásah do architektonického stavu budovy a jeho okolí.

Výkresová dokumentace popisující stávající stav spolu s navrhovaným dispozičním řešením bude výstupem práce. Dalším výstupem je technická zpráva o nosných konstrukcích, podrobně popsána v průvodní a souhrnně technické zprávě. Práce dále popisuje řešení jednotlivých technologií pro navrhovaný objekt včetně odhadu nákladů na realizaci objektu.

3) Literární řešerše

3.1. Diagnostika stavu stavby

Pro provedení kvalitního stavebního zásahu a kvalifikovaného projektu obnovy je vyžadovaná důkladná znalost stavebně-technického stavu díla, popsal Fidranský (1999). Jedná se o podklad pro zásah, který napravuje eventuální poškození či prodlužuje životnost stavby. Pro základní stanovení stavebně-technického stavu díla slouží především stavebně-technický průzkum. Další specializované průzkumy se zabývají například napadením konstrukce dřevokazným hmyzem, houbami nebo statikou objektu. Dalším důležitým faktorem jsou dlouhodobé vlivy prostředí, se kterým je stavba v neustálém kontaktu. Tyto vlivy hrají zásadní roli v životnosti dané stavby a často vyžadují specifické opatření a zásahy. Jde o hydrogeologický a geologický průzkum, klimatologický průzkum či průzkum vlhkostních poměrů. Z hlediska zdravotních parametrů stavby se využívá zejména průzkum zdravotně závadných materiálů nebo výskytu radonu.

3.1.1 Stavebně-technický průzkum

Girsa et al. (2004) tvrdí, že základním zjištěním stavu díla je provedení stavebně-technického průzkumu. Pověřenou osobou by měl být zkušený projektant z oboru, který zpracuje průzkum ještě před fází zahájení koncepční přípravy. Tato příprava obsahuje základní stavebně-technický stav díla, a to provedením detailní obhlídky celé stavby. Zaznamenávají se informace o vlhkostních poměrech uvnitř i vně stavby, založení a stavu zdiva, stavu nosných konstrukcí, dřevěných stropch, klenebních systémech, střechách, omítkách, krovových konstrukcích, podlahách, výplních otvorů a ostatních detailech. Pro uvedená zjištění je snaha neuplatňovat destruktivní metody pro provádění jednotlivých sond. Následně je projektantem zpracováno vyhodnocení prvotních zjištění stavebně-technického průzkumu. V souvislosti s nedostatkem informací a povahou průzkumů, jsou dle případné potřeby zpracovány speciální doplňkové průzkumy a expertizy.

Stavebně technický průzkum má být podle Alashwala et al. (2015) ve fázi zpracování projektové dokumentace podrobně aktualizován a případně upřesněn dalšími zjištěnými poznatky. Tyto doplňkové průzkumy zpracují dle fyzického stavu a povahy stavby odpovídající specialisté. Již v této počáteční fázi je zásadní ověřit věrohodnost stanovené diagnózy dané stavby. Ověření by měl provést odpovědný pracovník památkové péče, který je v dané problematice fundovaný. Cílem tohoto opatření je tak zabránit možné situaci, kdy eventuální rozporné názory nebyly řešeny. Ve skutečnosti byly zpracovány až při odevzdávání finální verze projektové dokumentace.

Na provedení stavebně-technického průzkumu by se nemělo rezignovat ani v případě, kdy se objekt tváří v uspokojivém stavu a nejeví známky poškození, poukazuje Myslivečková (2014). Požadovaný vyhovující stav by měl být specifikován a písemně zaznamenán. Z praxe je doporučeno zpracovat stavebně-technický průzkum v koordinaci s průzkumem inženýrských sítí a statickým průzkumem, pokud to situace umožňuje.

3.1.2 Statický průzkum

V řadě případů vnímá Kupilík (1990) jedním z nejdůležitějších průzkumů ověření statické kondice díla. Zpracování samotného průzkumu se dle konkrétní situace neobejde v některých případech bez měření stability ohrožených konstrukcí, vyhodnocení kontrolních sondáží či návrhu provizorního zajištění. Jedná se tedy o náročný odborný úkol, kdy je vypracováno kvalifikované posouzení stability stavby a jejích součástí. Jelikož musí být respektovány aspekty metodiky ochrany památek a základní přístupy, jsou tak zcela specifické nároky na odbornost statika. Zejména v oblasti obnovy stavebních památek je kladen důraz na respekt k dochované hmotné substanci památky, minimalizaci zásahů, reverzibilitu a kompatibilitu zásahů. Samotné posouzení statiky chráněné stavby musí vycházet z důkladné znalosti tradičních postupů, historických technologií a jejich uvážlivé aplikace. Aby bylo možné pro daný objekt vybrat optimální řešení a posoudit jeho důsledky, musejí tak být možná řešení

konzultována zodpovědně s odborným pracovníkem památkové péče a zároveň v součinnosti s projektantem.

Při nesplnění těchto participačních podmínek by mohla vzniknout velmi nežádoucí situace, kdy nedostatečně informovaný statik ohodnotí stávající objekt z pohledu profesně rutinního. Musí být tak reflektován specifický zájem na maximální ochraně památky (Annunziata et al., 2016).

3.1.3 Geologický a hydrogeologický průzkum

Stav podloží, na němž je stavba založena, má zásadní vliv na stabilitu plánovaného záměru. Dalším zdrojem zvláště statických poruch mohou být procesy odehrávající se právě v podloží. Z tohoto důvodu se provádí k analýze podloží speciální geologický či hydrogeologický průzkum. Výsledek těchto průzkumů významně ovlivňuje stavbu jako celek a doplňuje rámec znalostí o založení stavby. Z hlediska delšího časového úseku umožňují průzkumy identifikovat rizika či rozpoznat příčiny poruch (Schejbal, 2003).

3.1.4 Průzkum vlhkostních poměrů

Celkové posouzení vlhkostních poměrů stavebního díla je dalším důležitým průzkumem, který popisuje Pešta et al. (2014). Zjišťuje zejména příčiny a rozsah nadměrné vlhkosti konstrukcí posuzované stavby. Příklady z praxe mohou být poruchy inženýrských sítí, kondenzace, vztlínání povrchovou či srážkovou vodou. Tento průzkum tak objektivizuje pohled na posuzované konstrukce a odhaluje příčiny jejich aktuálního stavu. Lze tak včas odstranit nežádoucí vlhkost a redukovat její další pronikání konstrukcí, a to za předpokladu správného provedení a vyhodnocení průzkumu.

Průzkum vlhkosti je propojen s prováděním exaktních metod, jako je například zjištění zasolení posuzovaného materiálu či přítomnost mikroorganismů a jejich identifikace. S tím jsou spojeny i hygienické požadavky z hlediska napadení biotickými škůdci, houbami, plísněmi či dřevokazným hmyzem. V rámci průzkumu vlhkostních poměrů se u historických objektů klade důraz na identifikaci často zrušených nebo poškozených systémů a jejich správné pochopení. Jedná se o systémy větrací, izolační nebo odvodňovací, jejichž stavitelé využívali důmyslných

byť netradičních postupů dané doby. Na základě srovnání doloženého stavu konstrukcí před zásahem a výsledků navržených postupů, lze ale hodnotit úspěšnost projektu až se značným časovým odstupem, tvrdí Dwaikat et al. (2016).

Nedílnou součástí průzkumu je podle Chenga et al. (2015) identifikace nově vložených neprodyšných vrstev a konstrukcí, které výrazně zhoršují vlhkostní poměry. Zástupci těchto novějších úprav mohou být cementové omítky, betonové podlahy ve sklepeních či stříkané nástřiky.

3.1.5 Klimatologický průzkum

V rámci tohoto průzkumu se zjišťují klimatické parametry jak jednotlivých částí a prostorů, tak budovy jako celku. Základními parametry této analýzy jsou podle Klečky et al. (2003) relativní vlhkost vzduchu a s ní související teplota, úroveň znečištění vnější nebo vnitřní atmosféry, eventuálně toxicita prostředí, popřípadě vlhkost stavebních materiálů. Charakteristika vnitřního klimatu je definovaná možnostmi cirkulace vzduchu, vlhkostí konstrukcí objektu, teplotou a jejími proměnami. Ve vztahu k hygienickým požadavkům je úroveň vnitřního klimatu objektu zásadní jak pro jeho užívání, tak pro míru poškozování materiálů.

Klimatologický průzkum je tak nedílnou součástí podkladů, které navrhuje stabilizaci vnitřního prostředí objektu, zmiňuje Li et al. (2015). Vyžaduje vždy odpovídající propojení stávajících klimatických poměrů v souladu s danou charakteristikou záměru budoucího. Pro kvalitně zpracovaný klimatologický průzkum jsou zdrojem cenných informací výsledky z analýz biologického napadení, vlhkostních poměrů v objektu, průzkumu inženýrských sítí, hydrogeologického popřípadě speleologického průzkumu.

3.1.6 Průzkum biologického napadení

Další významnou součástí diagnostiky stavby je průzkum materiálů z hlediska biologického napadení, sleduje Girsu et al. (2004). Samotnými původci biologického poškození anorganických i organických materiálů mohou být hlodavci, houby, hmyz, nižší i vyšší rostliny, plísně či bakterie. Přičemž každý materiál je charakteristický výskytem určitých biotických

škůdců. V případě dřeva a ostatních organických materiálů se jedná především o plísně, houby a hmyz. Zatímco pro anorganické stavební materiály jsou to zejména mikroorganismy, nižší či vyšší rostliny.

Průzkum biologického napadení neboli průzkum výskytu dřevokazných škůdců a mykologický průzkum, je neoddělitelnou součástí stavebně-technického průzkumu. Narušení zejména dřevěného materiálu biotickými činiteli může mít zásadní vliv na kondici a funkci stávajících konstrukcí. Neodborně provedený anebo nedostatečně vyhodnocený průzkum biologického napadení má zásadní vliv na náklady spojené s rekonstrukcí daných objektů. V případě podcenění tohoto průzkumu vzniká často potřeba opakovaných zásahů do konstrukcí objektu. Naopak přecenění těchto problémů vede k řadě negativních důsledků pro památku a nadbytečné výměně originálních prvků, uvádí ve své studii z italského regionu Ortiz et al. (2016).

Při opakované aplikaci fungicidních a insekticidních prostředků je nezbytné před použitím nového prostředku zjistit druhové složení chemických prostředků použitých dříve, uvádí Mencl (2012). Jedná se o posouzení jejich vzájemné kompatibility v důsledku jejich aplikace na originální materiál. V souvislosti s rozhodováním o nejvhodnějším řešení ve prospěch objektu je nutné uvážlivé zhodnocení výsledků odborným pracovníkem památkové péče a projektantem.

3.1.7 Průzkum inženýrských sítí

Průzkum inženýrských sítí je zaměřen na vedení vodovodu, kanalizace, plynu a elektrického proudu ve zkoumaném objektu i vedení v jeho bezprostředním okolí včetně prostupů do něj. Tento průzkum vyžaduje součinnost prací s archeology při výkopových pracích. V případě rekonstrukce památkově chráněných objektů, by měla modernizace či instalace nových sítí jen minimálně narušit hmotnou podstatu díla. Z tohoto důvodu je pro obnovu objektu důležitá znalost umístění stávajících inženýrských sítí, což nepatří vždy k jednoduchému úkolu. Znalosti starých inženýrských sítí umožňuje vyprojektovat optimální řešení, které omezuje další zásahy v budoucnu. Příkladem může být vedení instalací v místech destrukcí či starých drážkách (Fidranský, 1999).

Aby bylo možné rozvody nových inženýrských sítí navrhnout promyšleně za cílem co nejmenších destruktivních zásahů, měl by se prvotní průzkum cíleně a postupně prohlubovat v dalších fázích diagnostiky objektu. Přičemž upřesnění zásahů se provádí na místě při realizaci za přítomnosti získaných poznatků a detailních informací. Průzkum inženýrských sítí by měl být zpracován projektantem obnovy v koordinaci s příslušným odborníkem dané profese. Při průzkumu by mělo být uplatňováno hodnotící hledisko vyžadující úzkou spolupráci pracovníka památkové péče. Hodnotící pohled na rekonstrukci stanovují podrobné identifikace, zakreslení prvků a jejich zahrnutí do inventarizace (Klečka et al. 2003).

3.1.8 Radonový průzkum

Radonový průzkum zjišťuje kategorie radonového rizika a ekvivalentní objemové aktivity radonu u základových púd v podloží stavby. Staré budovy mají téměř nulovou stavebně-technickou charakteristiku odolnou vůči migraci radonu a půdních plynů z podloží do vnitřních prostorů. Spodní část stavby a její netěsnosti, které jsou v bezprostředním kontaktu s podloží, jsou místem prostupu radonu do objektu. V některých případech musí být realizována dodatečná opatření bránící pronikání radonu do podloží, a to na základě zjištěné kategorie radonového rizika. V příslušných vyhláškách je popsáno stanovení kategorie radonového rizika a příslušné doplňující informace na dodatečná opatření. Ty jsou zpravidla zásahem do podlah, který musí být konzultován s odborníkem v dané profesí a zpracován do projektové dokumentace (Komplexní průzkum objektů, 1988).

3.1.9 Speleologický průzkum

Využívá se především pro doplnění informací o běžně nedostupných a nepřístupných historických podzemních objektech jako jsou šachty, kanalizace, podzemní chodby, odvodnění či staré větrací systémy. Získané informace z průzkumu slouží k poznání staršího či původního řešení, jeho funkčnosti a technických parametrů. Zároveň odhalují podle Pešty et al. (2014) příčiny případných poruch stavby a pomáhají k jejich

odstranění. Proto by měl být průzkum souběžně doplňován informacemi z jiných důležitých průzkumů a pramenů jako jsou stavebně-historický průzkum, historické plánové dokumentace či archivní zprávy. Načerpáné informace by měly být zapracovány do projektu tak, aby byli zřejmé původní funkce a účel analyzovaných podzemních souborů. Poznatky jsou využity pro optimální řešení spodní části objektu a zároveň umožňují obnovit funkci systému původního řešení. Speleologický průzkum je úzce provázán s průzkumy vlhkostních a klimatických poměrů a také s průzkumem inženýrských sítí. Je tak kladen důraz na komplexní vyhodnocování všech těchto průzkumů ve vzájemných souvislostech. Velký přínos pro samotnou rekonstrukci má objevení skrytých vzduchových dutin ve zdivu či podloží zkoumaného objektu. K tomu slouží různé pracovní postupy a diagnostické přístroje.

3.2 Stavebně-historický průzkum

Stavebně-historický vývoj objektu a jeho uměleckohistorická hodnota je nezbytná znalost pro důkladnou obnovu památkově chráněných staveb. Přehled a orientace těchto hodnot či jejich identifikace z hlediska vývojových posloupností díla podmiňují stanovení koncepce obnovy. Zapracování výsledků průzkumu do projektu umožňuje stanovit ideální představu o adekvátní obnově na základě fundovaných rozhodnutí. Jde tak o cestu, která eliminuje ztráty na historických hodnotách. Ztráty ve většině případů plynou z neznalosti hodnotového potenciálu stavby, přičemž nejsou často zohledňovány významné skutečnosti (Kašička, 2002).

K analýze komplexní hodnoty stavby a jejího stavebního vývoje slouží především „standardní nedestruktivní stavebně-historický průzkum“. Tato metoda poskytuje komplexní utříděnou informaci o historické či kulturní hodnotě a zároveň identifikuje stavební vývoj památky. Podává informaci o tom, jak se stavba vyvíjela v průběhu času a charakterizuje jí z hlediska typologického i morfologického. V textové části průzkum obsahuje soupis dosažitelných pramenů a informací o objektu, přehledné dějiny objektu, jeho všestranný morfologický rozbor, památkové a uměleckohistorické zhodnocení, detailní popis stavebního vývoje, soupis případných závad, výčet hodnotných detailů a prvků, náměty a doporučení

pro případné zásahy do objektu. Grafická část potom obsahuje zejména reprodukci plánů i map, rozbor hodnot a dílčích částí, graficky diferencovaně zpracovaný rozbor vývoje objektu a fotodokumentaci současného stavu. Je třeba připomenout potřebu, komplexnost a nezastupitelnou úlohu tohoto průzkumu, jehož koordinace archivního bádání stavby probíhá in situ (Macek, 2001).

V dnešní době se tak stavebně-historický průzkum (dále jen „SHP“) stává nenahraditelným nástrojem při obnově objektů, a proto by mělo být v projektu vždy požadováno zohlednění jeho poznatků, zmiňuje Pfeiffer (2004). Průzkum má významnou roli nejen pro konkrétní záměr, ale též pro obor historie architektury právě vlastním vědeckým poznáním. V procesu každodenní péče o památky je současně jedním ze základních nástrojů pro odborné a kvalifikované rozhodování v praxi. Analýzu lze zpracovat cíleně detailní či prohloubenou v případech dílčích úprav objektu, která je tak kvalifikovaně nasměrovaná právě k danému účelu. Rozsah této analýzy však nesmí opomenout důležité širší souvislosti, jejichž přehlédnutí vede ve většině případů k chybným závěrům. Následné, byť nedomyšlené úpravy památek, tak snižují jejich památkovou hodnotu.

3.2.1 Zpracování aktuálních a využití starších stavebně – historických průzkumů

V praxi se podle Macka (2001) často využívá starších průzkumů za cílem získání maxima dostupných informací o objektu, byť třeba nejsou dostatečně aktuální či vyhovující. To platí v případech, nepostihnul-li předmět průzkumu patřičné hloubky struktury, či nebyl-li v době zpracování objekt dostatečně přístupný. Je velmi vhodné průzkum aktualizovat pokud uplynula již delší doba od zpracování posledního zpracování. Dále je doporučeno znovu kvalifikovaně zpracovat analýzu v návaznosti na zjištěné informace z dalších průzkumů dříve zmíněných.

3.2.2 Včasnost průzkumu a jeho nezávislost na záměru využití

Ve fázi před stanovením konkrétních záměrů úprav objektu je důležité zpracování fundovaného SHP. Je nezbytné, aby byl průzkum

k dispozici vždy před zahájením projektování a koncepční přípravy. Bez ohledu na charakter a rozsah uvažovaných úprav objektu by neměl být průzkum ovlivňován uživatelskými aspekty. Tento názor by měl být interpretován zcela nezávisle na připravovaném záměru konkrétním investorem či vlastníkem. Jde o eliminaci subjektivního pohledu a naopak o zachování co možná nejvyšší míry objektivity materiálu a jeho časové hodnoty (Kašička, 2002).

3.2.3 Význam a způsob uplatnění závěrů průzkumu

Závěry a doporučení jsou podle Girsy et al. (2004) svébytnou kapitolou obsahující názor zpracovatele průzkumu a to ohledně přístupu k objektu v průběhu budoucích oprav a zásahů. Velmi obezřetná by měla být zejména doporučení k odstranění rušivých či nehodnotných součástí objektu. Je tak sledovaná praktická stránka problému, nikoliv pouze vyšší respekt k objektu z hlediska komplexnosti jeho vývoje. Cílem těchto závěrů a doporučení je tedy redukce případů, kdy je vyvíjena zbytečně nadměrná stavební činnost. Na snaze je skutečnost, že závěry a doporučení zpracovatele průzkumu nemohou nahradit odborná vyjádření a rozhodnutí příslušných institucí. Kompetenci k těmto rozhodnutím mají odborníci příslušných pracovišť určenou ze zákona. Musejí také velmi pečlivě posoudit míru zohlednění formulovaných doporučení i s ohledem k širším okolnostem. Někdy je však nutné usměrňovat ošidné rozhraní objektivní a subjektivní klasifikace hodnot, a to i při vysoké odbornosti zpracovatele průzkumu.

3.2.4 Úloha zpracovatele stavebně – historického průzkumu v dalších fázích obnovy

Jestliže je kladena důležitost na dokument SHP jako na základní materiál, pak je nutné jeho zpracování zcela nezávisle na připravovaných záměrech. Z tohoto důvodu je v dalších fázích obnovy potřebná a zároveň užitečná, úzká spolupráce zpracovatele při tvorbě ať už koncepce či samotného projektového řešení. Zpracovatel by tak měl mít možnost podílet se na dílčích průzkumech upřesňující výsledky analýzy objektu. Tímto obohatí průzkumné práce svými praktickými znalostmi a vede zároveň

k racionalitě a uvážlivému postupu prací. Dále má příležitost postupně vyhodnocovat a doplňovat informace o vývoji stavby v průběhu stavebních prací. To přispívá nejen k maximálnímu vytěžení získaných informací, ale také posiluje interpretační věrohodnost průzkumu. V neposlední řadě je zdokonalována vlastní metodika průzkumových prací díky konfrontaci reality po otevření stavby s předpoklady průzkumů (Macek, 2001).

3.2.5 Stavebně-historické průzkumy v současné praxi

Praxe se potýká se situacemi, kdy nejsou zjištěné poznatky zohledněny ve stanoviscích příslušných institucí a následně je tak průzkum v podstatě uložen ad acta, upozorňuje Myslivečková (2014). Dochází tedy pouze k formálním dodržení zákonného postupu. Je tedy v příslušných případech nezbytné vyžadovat zpracování SHP jako pracovního nástroje. Ten podmiňuje na základě zjištěných poznatků další postupy při úvahách o úpravě či opravě díla.

Aktuálním problémem je dnes již automatické přebírání doporučení a námětů do odborného vyjádření. Často také zneužívají těchto doporučení v oboru nezkušení projektanti či vlastníci k přebudování objektu. Děje se tak s odkazem na průzkumy staršího data, které byly zpracovány na zcela jinou situaci či záměr. Šlo zpravidla o překonaný podklad socialistického společenského systému o způsobu zacházení s památkou, který je dnes již nevhodný až dokonce velmi nežádoucí. Úkolem odborníka je tedy obezřetně posoudit vhodnost i aktuálnost desítky let zastaralých námětů pro rekonstrukci, a to i v některých případech, kdy se jedná o vysoce fundovaný SHP. Avšak potřeba přehodnotit jistá doporučení těchto průzkumů nic neubírá jejich důležitosti, hodnotě a nadčasovému významu. Vzhledem k přílišné byrokracii a korupci v oboru se značně rozrostl okruh zpracovatelů, kteří evidentně zpracovávají průzkum „na objednávku“, tedy ovlivnění pro výhledové záměry vlastníka. Přičemž u zpracovaného elaborátu nejenže je nutno konstatovat zcela nedostatečnou odbornou úroveň, ale v mnoha případech neodpovídá standardnímu vzoru z hlediska formálního (Schejbal, 2003).

3.2.6 Prohloubený stavebně-historický průzkum

Tento průzkum má zpravidla dvě základní funkce, které jsou navzájem propojené. V první řadě slouží k doplnění umělecko-historického poznání o objektu v průběhu stavebních prací a posléze doplňuje chybějící informace pro potřeby koncepční a projektové přípravy. Zejména v případě, kdy informace základního SHP nejsou dostatečné, je hojně využíván právě prohloubený průzkum. Většinou se jedná o stavby složitě vývojově vrstevnaté, či hodnotné situace. Prohloubený stavebně-historický průzkum poskytuje detailnější poznání o technologiích a technikách vytvoření díla, konstrukcích a doplňkových prvků či vývojovém prolínání jednotlivých vrstev. Ve zmíněných případech se využívá techniky sondážního průzkumu z důvodu složitosti průzkumných prací. V rámci stavebních aktivit se nezděra také objevuje možnost detailnějšího poznání stavby, kterého je žádoucí využít pro doplnění poznatků. Příkladem takového doplnění může být obnažení konstrukcí, a to v souvislosti s jejich ošetřením anebo v odůvodněných případech diagnostické sondáže. Taková neočekávaná či mimořádně významná zjištění musí být zahrnuta i do případných změn v projektu (Klečka et al., 2003).

3.2.7 Stavebně architektonický průzkum

Pro utřídění poznání a komplexní shrnutí stavebních památek moderní architektury se používá spíše termín stavebně-architektonický průzkum. Tento průzkum je koncipovaný charakterově podle osnovy standardního SHP. Modifikovaný je však podle povahy posuzovaného objektu a také v případě technických staveb či staveb vzniklých v relativně nedávné době (Stavebně technické průzkumy, 1998).

3.3 Materiálové průzkumy klasických stavebních materiálů a hmot

Všechny objekty postavené ze stavebních materiálů byly vystaveny působení okolního prostředí po různě dlouhou dobu a dnes vedou často k jejich nežádoucím změnám, poukazuje Pešta et al. (2014). Nástroj, kterým lze kvantifikovat a kvalifikovat vlastnosti stavebních hmot a materiálů použitých při výstavbě díla, se nazývá materiálový průzkum. Na základě

výsledků této analýzy je možné navrhnout efektivní způsob péče o daný objekt. Mezi zkoumané vlastnosti při tomto průzkumu patří zejména struktura, fyzikální a chemické složení použitých hmot a materiálů.

Materiálový průzkum je vnímán jako neucelená kapitola předprojektové přípravy. V případě potřeby se průzkumy materiálů provádí při všech základních průzkumech a výjimku tvoří jen odůvodněné případy, kdy probíhají v souběhu celého procesu stavební obnovy objektu. Provedením průzkumu je možné získat exaktní informace, které usnadní samotnou projektovou činnost či sníží další náklady na provedení záměru. Pro potřeby SHP lze průzkumem struktury složení dřeva upřesnit dataci dřevěných prvků konstrukcí a následně tak dendrochronologicky zařadit objekt do příslušného období. Pro potřeby SHP docílí projekt efektivního způsobu sanace vlhkosti, zhodnocení statiky objektu nebo jeho částí či určení složení a vlastností podloží.

4) Metodika

Dělení dílčích částí diplomové práce na sebe volně navazuje. V první části je rešerše literatury zabývající se diagnostikou stavu stavby, se kterou je nezbytné se seznámit pro provádění rekonstrukcí staveb. Následuje popis stávajícího objektu a na závěr práce návrh rekonstrukce objektu. Výsledkem je tedy výkresová dokumentace současného stavu a dále výkresová dokumentace na úrovni studie doprovázená textovou částí práce.

Mapové a výkresové podklady zobrazující stávající stav, které byly v této práci použity, byly poskytnuty stavebním úřadem v Dobříši. Dále byly poskytnuty městským muzeem původní výkresy objektu z 50. let minulého století.

4.1. Vypracování technické dokumentace

Zhotovení výkresové dokumentace bude dle platných právních předpisů a příslušných vyhlášek, zejména dle ČSN 01 3420 Výkresy ve stavebnictví, dále dle vyhlášky č. 499/2006 Sb. včetně doplňující vyhlášky č. 62/2013 Sb. o dokumentaci staveb v rozsahu potřebném na návrh rekonstrukce.

Technická dokumentace je rozdělena do čtyř částí:

- **textová část:** průvodní a souhrnně technická zpráva,
- **výkresová část:** výkresová dokumentace bude vypracována v programu AutoCAD 2014[©],
- **vizuální část:** vizuální dokumentace bude vypracována v programu ARCHICAD 14[©],
- **rozpočtová část:** přibližný odhad nákladů bude vypracován v programu euroCALC 3[©].

5) Praktická část

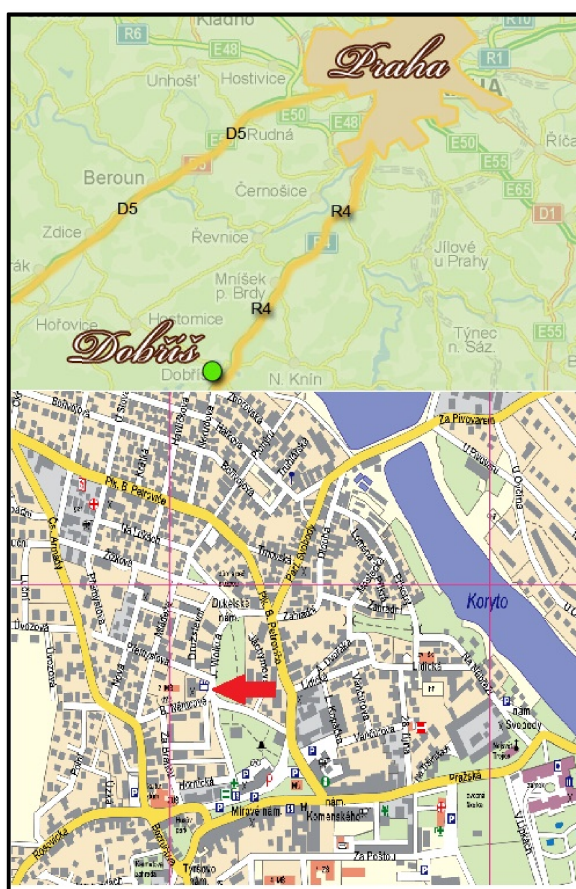
Tato studie se zabývá problematikou nefunkčního objektu, který v lokálním významu nemá současné využití. Snahou této práce je jeho začlenění do společnosti a to odstraněním jeho hlavních negativ.

5.1. Rozbor území

5.1.1 Širší vztahy města Dobříše

Město Dobříš se nachází přibližně 40 km jihozápadně od Prahy a má statut obce s rozšířenou působností v okrese Příbram. Dopravní obslužnost mezi hlavním městem a Dobříší zajišťuje páteřní komunikace R4. Obec leží v hornaté až zvlněné krajině mezi pohořími Brdy, Hřebeny a Kozí Hory v zemědělsky využívané a zalesněné krajině. Klimatické poměry jsou výrazně ovlivněny zejména Brdským pohořím a blízkostí řeky Vltavy. Studie zpracovává záměr v obytném území, ve kterém se nachází především objekty vícepodlažního bydlení.

Obr. č. 1: Vymezení řešeného území a zakreslení záměru do mapy

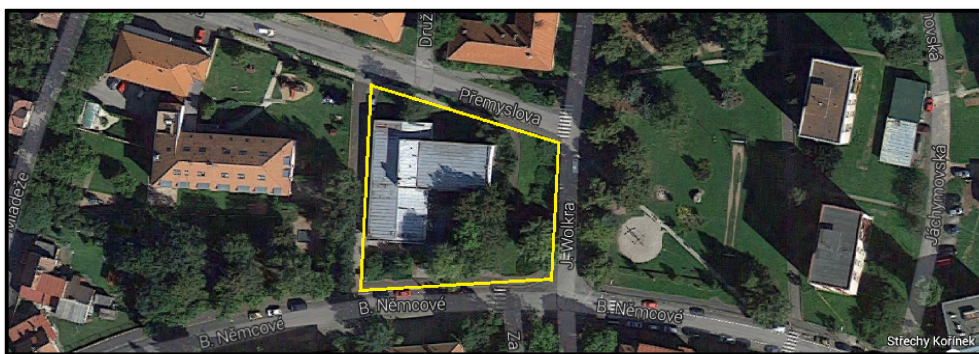

Zdroj: Google Maps, 2016

5.1.2 Vymezení řešeného území

Studie zpracovává objekt na parcele č. st. 1396 v obci Dobříš (k. ú. Dobříš - 627968). Objekt je vymezen ulicemi B. Němcové z jižní, J. Wolкера z východní a Přemyslova ze severní světové strany. Z hlediska nového územního plánu města Dobříše, který byl vydán zastupitelstvem města dne 2. září a nabyt účinnosti dne 29. září 2010, se jedná o plochu s využitím občanského vybavení – veřejná infrastruktura. Z pohledu majetkových vztahů je objekt v majetku města Dobříše včetně přilehlého prostoru se zelení a parkovým mobiliářem.

Obr. č. 2: Vymezení řešeného záměru a zakres do ortofotomapy

Zdroj: Google Maps, 2016

5.2. Historie objektu

Byli to členové dobříšského Sokola, kteří stáli u vzniku prvního městského kina. Promítání filmů započalo výstavbou nové sokolovny v jarních měsících roku 1920 a nepřetržitě pokračovalo až do roku 1951.

Obr. č. 3: Stavba kina v roce 1951

Zdroj: městské muzeum v Dobříši, 2015

Avšak bylo rozhodnuto postavit ve městě nové státní kino, jelikož stárnoucí promítací zařízení nadále nevyhovovalo. Získání finančních prostředků na samotnou stavbu nebylo nijak snadné, jelikož se jedná o období pouze pár let po skončení 2. světové války. Samotná stavba tak po zajištění finančních prostředků a veškerých přípravách byla zahájena 15. září 1950 přímo uprostřed vznikajícího sídliště za zmíněnou sokolovnou. Investorem stavby kina byl Československý státní film, který zajistil veškeré finanční prostředky. Rozpočet předpokládaných nákladů byl ve výši 5,2 mil. korun, přičemž na rok 1950 bylo zajištěno 2,5 mil. korun a na další rok zbytek celkové částky. Na pozemky o rozloze 1892 m², které prodalo Československému státnímu filmu město Dobříš za částku 28 380 korun, došlo k zastavění plochy o výměře 683,5 m² (Průša, 2008).

Obr. č. 4: Stavba kina v roce 1951

Zdroj: městské muzeum v Dobříši, 2015

Samotnou stavební realizaci projektu, která trvala 15 měsíců, prováděl závod Stavena Československých stavebních závodů. Promítací sál dobříšského kina byl dimenzován na kapacitu 355 diváckých míst. Slavnostní otevření nového kina se uskutečnilo 15. prosince 1951 a účastnil se ho mimo jiné i spisovatel a básník Vítězslav Nezval. Součástí kulturního programu bylo také promítnutí barevného filmu „Pád Berlína“. Celá výstavba po ukončení všech prací stála včetně všech zařízení městského kina 7 mil. korun.

Kino bylo původně postaveno v podobě, jakou známe dnes, avšak v interiéru došlo k několika změnám během jeho používání od 50. let. V roce 1965 bylo nutné přebudovat zařízení kina na promítání širokoúhlých filmů. Slavnostní znovuotevření po této úpravě bylo 9. 7. 1965 a druhého dne začalo pravidelné promítání těchto širokoúhlých filmů. Dále se městské kino dočkalo v této době i nového názvu „Kino máj Dobříš“.

Obr. č. 5: Již otevřené kino v roce 1952

Zdroj: městské muzeum v Dobříši, 2015

Později, v roce 1983, bylo provedeno několik dispozičních úprav, které měly zajistit polyfunkční využití objektu zejména pro klubovou činnost. Jednalo se o úpravu vstupní části, kanceláře, pokladny, umývárny, sklady, zařízení klubovny s bufetem, úpravu nouzového východu z kina a další úpravy. Další velké změny se týkaly tepelných rozvodů. K rekonstrukci kotelny došlo v roce 1979 a jednalo se o systém vytápění nízkotlakou parou, přičemž jeden byl na hnědé uhlí a dva kotle na koks. Ohřev teplé vody zajišťovali akumulární bojler. Další přestavba kotelny byla v roce 1992, a to z důvodu nového vytápění plynem. To však vydrželo pouze do roku 2003, kdy byl objekt napojen na centrální teplovodní rozvod.

Z důvodu zanedbávání údržby kotelny tak začal postupně dosluhovat rozvod tepla v interiéru celého objektu. Tato degradace zdravotního stavu objektu byla způsobena zejména střídáním různých nájemců, kteří si brali kino do pronájmu. Z důvodu nezajištění řádného aktivního managementu kina ze strany města, mělo za následek provádění oprav. Následkem těchto zásahů se od dubna 2002 v kině nehrálo (Průša, 2002).

Obr. č. 6: Zeleň kolem kina v ul. B. Němcové v roce 1985

Zdroj: městské muzeum v Dobříši, 2015

Z hlediska návštěvnosti byl o kino velký zájem ze strany diváků už od svého uvedení do provozu v roce 1951 a hrálo se, tedy mimo nutných úprav a oprav, téměř nepřetržitě až do konce měsíce března roku 2002. Ukázkou rekordní návštěvnosti je 78 tis. diváků za rok 1966 a celkem 12 promítaných filmů ještě v březnu 2002.

Po dalších úpravách v roce 2002 se dne 18. 2. 2003 konalo slavnostní znovuotevření kina s tím, že bude odstartován běžný provoz 1. 3. 2003. K otevření ale již nedošlo, a to z technických komplikací ohledně vytopení sálu. Současná vzduchotechnika už nestačila i přesto, že byl do kotelný přiveden plyn, se nedalo vytápět dostatečně. To byla v celé historii kina poslední akce ve snaze o obnovení provozu. Jak zmiňuje městská kronika, tak v roce 2004 kino stále nepromítá z již zmíněných důvodů. Město se dále zaměřuje na rekonstrukci a zjišťuje, že celkový rozpočet na opravu topení, střechy, pláště budovy a dalších nezbytných zásahů činí asi 2 mil. Kč. Další záznam v kronice města píše o záměru města ohledně přesunu městské knihovny do prostoru kina. Na snaze je také záměr města na vybudování komunitního centra z roku 2007. Až v roce 2008 vyhlašuje město architektonickou soutěž na přestavbu kina za účelem vybudování objektu, ve kterém by byla vyhrazena převážná část pro činnost městské knihovny (Průša, 2009).

Obr. č. 7: Pohled na promítací stěnu z exteriéru v roce 1952

Zdroj: městské muzeum v Dobříši, 2015

5.3. Současný stav

5.3.1 Začlenění stávajícího objektu do společnosti

Dobříš leží v samém srdci regionu a je přirozené spádové město, protože poskytuje pro danou oblast ať už zdravotnické služby, tak také školství na úrovni mateřských, základních a středních škol. Objekt bývalého „Městského kina je v současné době chátrající a nevyužitý. Záměrem města Dobříše je tzv. Městský (Spolkový) dům Dobříš, který by měl tento brownfield nejen transformovat, ale také vybudovat na komunitní a vzdělávací centrum. Pozemek určený pro tento záměr se nachází v klidné a zároveň velmi atraktivní lokalitě v těsné blízkosti centrálního náměstí Dobříše. Z jedné strany se rozprostírá mateřská školka a ze strany druhé dětské hřiště. Obyvatelé mají tuto lokalitu spojenou s bohatými volnočasovými aktivitami a kulturními zážitky, a to i navzdory chátrajícímu brownfieldu kina, z čehož vyplývá i výskyt sociálně-patologických jevů.

5.3.2 Přínos záměru pro město Dobříš

Hlavní myšlenkou realizace tohoto záměru je opětovné oživení místa, kde lidé již v minulosti trávili svůj čas a směřovali sem své aktivity. Dále se jedná o naplnění přání občanů a vdechnutí života vzdělávacímu či společenskému domu – centru, které bude sdružovat více druhů aktivit. Vzhledem k absenci takového polyfunkčního centra ve městě Dobříši či jeho okolí, se bude zajisté jednat o místo vysoké koncentrace osob a bezpochyby o velmi významnou budovu.

Vytvořením polyfunkčního domu tak město nabídne občanům příjemné zázemí k setkávání pro všechny věkové skupiny, místo celoživotního vzdělávání a získávání informací či místo rozličných, avšak vhodně se doplňujících služeb. Aktivity by měly být v synergickém vztahu, vzájemně se podporovat a prolínat ve všech směrech. Objekt by se tak měl stát místem pro příjemné setkávání s rodinou, přáteli nebo známými či pro virtuální spojení s celým světem a zároveň by se měl stát součástí života občanů Dobříše a dobříšského regionu.

Návštěvníci by zde měli vnímat příjemnou atmosféru odrážející otevřené a přátelské jednání během vlastního provozu a při jeho samotném vzniku. Tento prostor by měl být centrem, které kromě základních funkcí, nabízí pro celou rodinu volnočasové související aktivity jako např. předčítání, besedy, amatérské divadlo či promítání filmového klubu apod.

Dům by měl sloužit kromě jiného k vzdělávání osob jakéhokoliv věku poskytováním rozličných kurzů. Příkladem jsou informační technologie „PC“ pro seniory či ženy na mateřské dovolené, výuka cizích jazyků formou interaktivního použití moderní audiovizuální techniky nebo pomoc při začlenění dlouhodobě nezaměstnaných formou rekvalifikačních kurzů. Rovněž se objekt nabízí jako místo pro realizaci různých školení a konání besed na různá témata. Příchozí by zde měli najít všechny potřebné aktuální informace, jako jsou jízdni řády, aktuální dění ve městě v nadcházejících dnech a dozvědět se něco více o městě a jeho okolí.

Příjemným doplňkem bude navržena přátelská kavárna, jakožto chráněné pracoviště a místo sociální komunikace. Zařazení tohoto pracoviště má za cíl zapojit zdravotně handicapované osoby do obsluhy

kavárny a údržby knihovny. Ať už se jedná o zamezení dvojitosti prostor vhodných pro různorodé aktivity, je nezbytné dokonale funkčně sladit veškeré aktivity. Prostory se tak stanou užitečné a efektivní vzhledem k otevírací době a doplňujícího či možného společného užívání.

Městský (Spolkový) dům v Dobříši by se tak mělo stát místem, v němž si najdou zalíbení všechny skupiny bez rozdílu věku, navštěvující se zájmem konané akce a variabilní program. Prostory rovněž nabízí spolupráci s neziskovými organizacemi, které svým působením zjednoduší práci v otázce financování samotného provozu centra.

Cílem je tedy zkvalitnit životní prostředí, revitalizovat lokalitu, v níž se nachází brownfield a vytvoření příjemného veřejného prostoru jako symbol kulturně – společenských a architektonických hodnot.

5.3.3 Popis stávajícího stavu objektu

Jelikož není k dispozici původní dokumentace objektu, byla pro tuto diplomovou práci oslovena firma Hrdlička spol. s.r.o. V rámci průzkumných prací byl firmou zjištěn aktuální stav stavebních konstrukcí objektu. Průzkumné práce zahrnují odbornou prohlídku, laboratorní práce a realizování sond. Dílčím výstupem těchto průzkumných prací jsou výkresy současného stavu (příloha č. 13, 14).

Parter objektu, včetně bohaté zeleně, není dostatečně udržován. Na pozemku se kromě ploch zeleně se vzrostlými stromy, zpevněných ploch a inženýrských sítí, nachází ještě telefonní budka a studna. Na pozemku objektu je absence parkovacích stání, a tak se na přilehlých komunikacích parkuje neorganizovaně.

Záměr se nachází mezi ulicemi Přemyslova na severu, B. Němcové na jihu a J. Wolкера na východě. Pozemek kina sousedí na své západní straně se zahradou mateřské školky a na odvrácené východní straně se nachází park s dětským hřištěm. Rozdíl mezi nejnižším a nejvyšším bodem na pozemku činí cca 2 m, přičemž celý pozemek se mírně svažuje severovýchodním směrem.

Objekt je částečně využíván „Nízkoprahovým centrem mládeže“ v Dobříši jako klubovna a cvičebna.

Exteriér

Obr. č. 8: Pohled jižním směrem na přidruženou komunikaci v ulici J. Wolкера

Zdroj: foto autora, 2015

Obr. č. 9: Pohled severním směrem na přidruženou komunikaci v ulici J. Wolкера

Zdroj: foto autora, 2015

Obr. č. 10: Napojení obytné oblasti na objekt v ulici B. Němcové

Zdroj: foto autora, 2015

Obr. č. 11: Současný systém parkování v ulici B. Němcové

Zdroj: foto autora, 2015

Obr. č. 12: Příležitost klidové zóny s dětským hřištěm naproti objektu

Zdroj: foto autora, 2015

Obr. č. 13: Vzrostlá vegetace téměř zakrývající hlavní vstup do objektu

Zdroj: foto autora, 2015

Obr. č. 14: Umístění veřejné telefonní budky na pozemku kina

Zdroj: foto autora, 2015

Obr. č. 15: Vizuální bariéra mezi pozemkem kina a mateřské školky tvořená řadou borovic černých (*Pinus nigra L.*)

Zdroj: foto autora, 2015

Obr. č. 16: Původní studna, která dnes slouží jako reminiscence

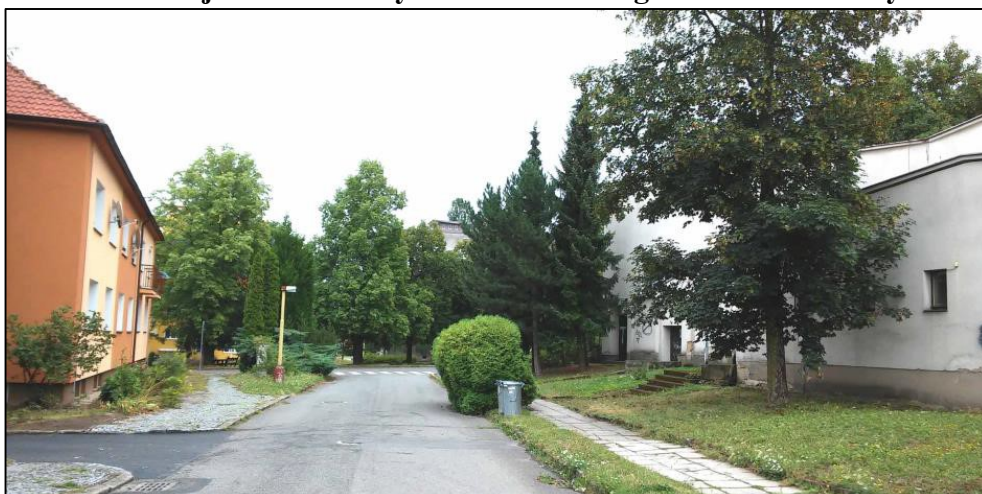
Zdroj: foto autora, 2015

Obr. č. 17: Těsná vazba se zástavbou v ulici Přemyslova

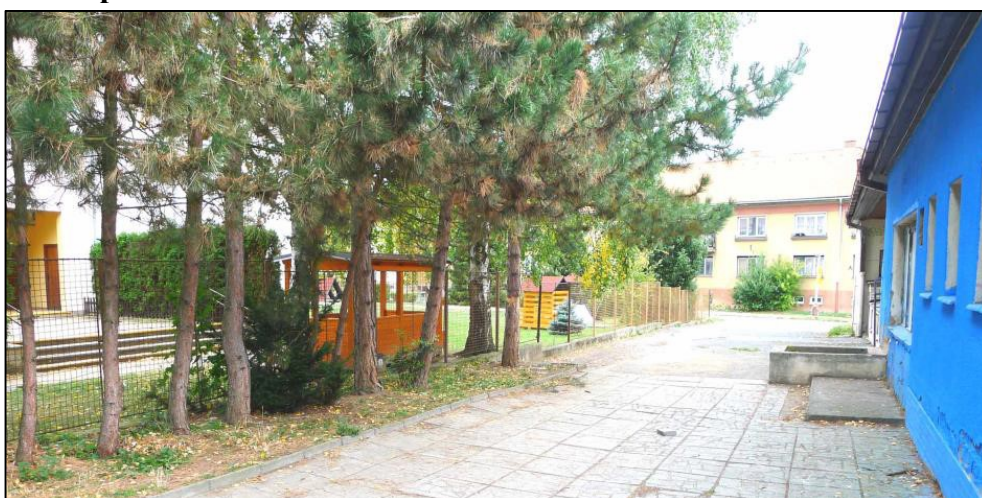
Zdroj: foto autora, 2015

Obr. č. 18: Objekt kina zakrýván vzrostlou vegetací v ulici Přemyslova

Zdroj: foto autora, 2015

Obr. č. 19: Napojení pozemku mateřské školky na objekt při západní straně pozemku kina

Zdroj: foto autora, 2015

Obr. č. 20: Napojení pozemku mateřské školky na objekt při západní straně pozemku kina

Zdroj: foto autora, 2015

Interiér

Obr. č. 21: Pohled do Nízkoprahového centra, které současné době provozuje v objektu klubovnu a cvičebnu

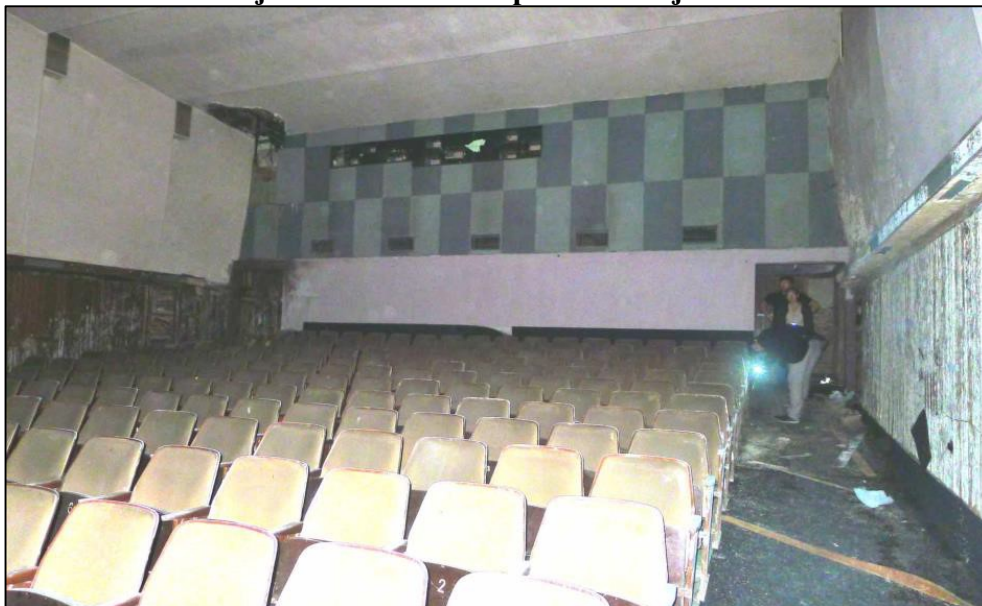
Zdroj: foto autora, 2015

Obr. č. 22: Pohled do cvičebny Nízkoprahového centra

Zdroj: foto autora, 2015

Obr. č. 23: Havarijní stav kinosálu v pohledu od jeviště

Zdroj: foto autora, 2015

Obr. č. 24: Mobiliář i dřevěné obložení stěn pokryty plísní

Zdroj: foto autora, 2015

Hlavní část kina je mimo provoz z důvodu havarijního stavu některých konstrukcí a hrozbě jejich zřícení. Do objektu zatéká jak střechou, tak poškozenou hydroizolací spodní stavby. Průzkumem byla v objektu zjištěna přítomnost dřevokazného hmyzu a dřevokazných hub. Plísně jsou v současné době na mobiliáři i dřevěném obložení.

Obr. č. 25: Úroveň hladiny podzemní vody pronikající do objektu porušenou hydroizolací

Zdroj: foto autora, 2015

5.4 Architektonické řešení

Jako podklad pro architektonické řešení slouží výsledky dotazníkového šetření, kdy bylo dotázáno téměř 30 organizací působících ve městě Dobříši. Téma dotazníku znělo: „Kultura a volný čas ve městě“. Strukturovanou formou tohoto dotazníku se od obecných zájmů ve městě dostalo odpovědi na budoucnost objektu bývalého kina (viz. příloha č. 1).

Z dotazníku vyplynuly orientační požadavky na dispoziční řešení navrhovaného záměru. Kladen je větší důraz na společenské, kulturní, vzdělávací aktivity a setkávání lidí různého věku.

Dotazníkové šetření provedl stavební úřad včetně vyhodnocení a výsledky slouží jako podklad pro tuto práci.

Kontext a východiska

Stávající objekt kina zaujímá centrální pozici ve skupině převážně obytných vícepodlažních domů, které jsou podobně hmotově orientované a s hlavní osou kinosálu záměru zaujímají směr východ – západ.

Místo reprezentuje svou hodnotou určenou „povědomím“ v daném území a má bezpochyby silný genius loci nejen pro místní obyvatele.

Návrh

Primární myšlenkou je nezatěžovat místo novým objemem a podpořit tak zachování jeho charakteru. Objekt je tak tvořen třemi plnými hmotami, mezi kterými vzniká zbylý prostor s komponovanými průhledy. Nejvýznamnější hmotou je velký víceúčelový sál s konkávní fasádou otočenou k hlavnímu vstupu na východ, která vystupuje jako dominanta celého objektu. Proporce i poloha tohoto sálu je v návrhu téměř identická s původním kinosálem, který tak významně ovlivňuje jeho *génus loci* a zachovává svým „podpisem“ urbanistickou strukturu této oblasti.

Všechny tři zmíněné hmoty jsou mezi sebou vzájemně spojené plochou střechou, která přikrývá prostor objektu. Samotná střecha je nesena dřevěnými lepenými nosníky s uvažovanými přesahy tvořící nedílný pobytový prostor. Prosklený obvodový plášť propojuje kolemjdoucí s interiérem objektu. Celá stavba tak působí velmi transparentním a elementárním dojmem.

Největší koncentrace funkcí tohoto polyfunkčního objektu se nachází v bezbariérovém přízemí, což je z pohledu uživatele nejefektivnější řešení. Hlavní vstup do domu je navržen ze strany veřejného prostoru parku, přičemž vstup pro zaměstnance a zásobování je uvažováno optimálně na různé strany. Navrženou dispozicí tak Spolkový dům poskytuje variabilitu využití v čase a různé režimy.

Celková úprava se dotkne i parteru záměru i jeho těsného okolí. Pro uchování co možná nejvyššího stupně autenticity místa zůstane nedotčená dvojice vzrostlých vrb. Podobně tak bude vystaven vodní prvek sloužící jako vzpomínka na původní studnu, která bude spolu s vrbou na jižní straně vytvářet příjemné zákoutí.

5.4.1 Popis dispozičního řešení

Návrh dispozičního řešení má za cíl vytvořit polyfunkční objekt, ve kterém se bude sdružovat více druhů aktivit. Snaha je také o vytvoření jakéhosi prostoru pro získávání informací a celoživotní vzdělávání. V neposlední řadě by měl celý záměr působit příjemným dojmem pro setkávání se s přáteli, místo rozličných, avšak vhodně se doplňujících typů služeb. Myšlenkou celého návrhu je maximalizace prosvětlení a dostatek prostoru pro návštěvníka, který by tak měl pocítit příjemnou atmosféru (viz. příloha č. 2).

Hlavní vstup je situován do velkého foyer – předsálí z východní strany objektu. V této části objektu se nachází centrální recepční pult pro poskytnutí informací příchozím a také šatna pro odložení nepotřebného ošacení. Z velkého foyer je také přístupné hlavní WC pro návštěvníky. Na opačné straně této vstupní části je umístěn jeden z vedlejších záměrů tohoto návrhu. Tím je kavárna, která bude zajišťovat kromě běžné denní obsluhy také catering při společenských akcích. Kavárna je záměrně umístěna nejbližší náměstí v jihovýchodním rohu domu, a to z důvodu největší koncentrace přicházející návštěvníků. Prostor pro zásobování má samostatný vstup a je umístěn vlevo za kavárnou, kde se nachází i její zázemí pro zaměstnance.

Stěna konkávního tvaru za centrálním pultem objektu zakrývá multifunkční sál, jehož využití je široce variabilní a je zároveň dominantou celého záměru. Velký sál poskytuje zázemí pro konání přednášek, seminářů, výstav, tanečních zábav, plesů, videoprojekcí klubového kina, divadla, koncertů populární i vážné hudby, besed či sportovních aktivit. Sál je vybaven elevací hlediště pro kapacitu 121 diváků a má rovnou parketovou podlahu. Při koncertním uspořádání je kapacita sálu až 300 osob, avšak upřesnění počtu vychází až z řešení požární bezpečnosti objektu a splnění hygienických norem, kterými se tato práce nezabývá.

Další důležitou místností objektu je malý víceúčelový sál umístěný na jihozápadním nároží budovy. Sál má vlastní vchod z ulice B. Němcové a je přímo přístupný přes malé foyer – předsálí. Opět se jedná, jako v případě velkého sálu, o multifunkční prostor umožňující variabilní

uspořádání hlediště s kapacitou až 40 diváků. Výškový rozdíl mezi hledištěm a jevištěm činí 1 m a je využito přirozeného sklonu pozemku, přičemž shodné převýšení je i mezi jednotlivými vstupy do budovy. Vlastním zázemím sálu je šatna a WC, jejichž užívání je společné s přilehlými učebnami a klubovny. Dvojice kluboven, disponující svým vlastním zázemím, se nachází u jižní fasády. Variabilita těchto učeben spočívá v možnosti jejich rozdělení či spojení v jednu učebnu pro jednotlivé organizace a spolky, a to posuvnou příčkou. Vstup pro zaměstnance a zásobování je pro tuto část objektu navržen ze severní strany z ulice Přemyslova. Na tento vstup plynule navazuje zázemí se šatnou pro účinkující, dále dílna, chodba se vstupem na jeviště a zkušebna. Součástí severního vstupu je schodišťový prostor do 1. PP, ve kterém je umístěno technické zázemí budovy. Právě zmíněná část podzemního podlaží je tak jediným podsklepeným prostorem v budově.

Výše popsany návrh tak v kostře interpretuje možnosti využití v různých časových režimech u jednotlivých funkcí Spolkového domu. Již definovaná je i jednoduchost návrhu, která spočívá v možnosti využívání samostatně malého sálu a učebny, a to při uzavření hlavního velkého sálu. I tak je ve všech možných kombinacích používání zcela provozně nezávislá kavárna na ostatních částech budovy. Velkou výhodou návrhu je možnost celý objekt provozně propojit při plesech a velkých společenských akcích. Dojde tak k vytvoření platformy pro setkávání občanů, společně zastřešeného v jeden velký veřejný prostor.

Stávající objekt

Vodorovné nosné konstrukce v objektu, které jsou v uspokojivém únosném stavu, tvoří částečně železobetonové trémové stropy. V některých částech kina lze identifikovat omítku na keramickém pletivu tvořící podhled trémového stropu. Z celkového hlediska jsou železobetonové konstrukce v dobrém stavu a ani strop nad suterénem nevykazuje známky poškození krycí vrstvy betonu v důsledku koroze výztuže.

Dřevěné příhradové vazníky, které jsou prakticky nepřístupné, tvoří nosnou konstrukci střechy. Z akustických důvodů jsou v členěném podhledu

promítacího sálu osazeny heraklitové desky, které nejsou pochozí z důvodu konstrukce na dřevěném roštu. Stabilita dřevěného sbíjeného vazníku v promítací kabině, který je poškozen hnilobou na jeho části, je akutně ohrožena a ten hrozí zřícením. Stav se dá charakterizovat jako havarijný a důsledkem toho je ohrožena bezpečnost a zdraví osob. Na mnoha místech povrchu konstrukcí vazníků jsou viditelné povrchová mycelia (podhoubí).

Svislé konstrukce se z hlediska zdravotního stavu tváří na první pohled vyrovnaně a příznivě. Zdivo je lokálně degradované mrazem, vlhkostí a krystalizačními tlaky vodorozpustných solí. Tyto poruchy a nedostatky lze hodnotit jako staticky nevýznamné a povrchové.

Charakteristika objektu

Stávající suterén objektu bude zachován, avšak je nutné tyto prostory řádně izolovat od hladiny podzemní vody. Dále zůstane zachován strop nad suterénem, přičemž podlaha 1. NP se uvažuje v návrhu v odlišné výšce a tak podstoupí úpravu. Stávající svislé konstrukce nevyhovují požadavkům současných platných norem, ale protože jsou na většině míst v dobrém stavu, dojde k jejich úpravě podle požadavků. Aby nebyla ohrožena stabilita konstrukcí stěn, dojde k jejich dodatečnému provázání pozedními věnci pro větší pevnost.

Z pohledu funkčnosti a tvaru budovy se jedná o jednopodlažní objekt s částečným podsklepením. Prostor suterénu, kde budou provedeny izolační práce, bude využit stávající prostor podsklepené části objektu kina. Zatímco návrh nadzemní část objektu se skládá jak z dominujícího multifunkčního sálu, který výrazně vystupuje nad střechu okolní části objektu, tak z nižší části objektu.

5.5 Konstrukční řešení

5.5.1 Popis konstrukcí, prvků a povrchů

Objekt je založen na plošných základech, které představují základové patky pod sloupy a základové pasy pod stěnami objektu. Stávající stav základových konstrukcí je v uspokojivém stavu a zároveň je vhodný pro návrh nového objektu. Svislé konstrukce v podsklepené části budovy budou upraveny a do konstrukce suterénu vestavěny.

Na vybraných místech v multifunkčním sále bude provedena monolitická železobetonová stěna tloušťky 250 mm, a to z důvodu zvýšení únosnosti celého konstrukčního systému budovy.

V některých částech střešní konstrukce nad multifunkčním sálem bude nezbytná výměna příhradových vazníků. Ty budou nahrazeny prostorovými příhradovými vazníky, vyrobené jako dřevěné a lisované. V nižší části objektu je navržena dvojice železobetonových jader sloužících k zajištění prostorové tuhosti konstrukce záměru. Konstrukce jader je tvořena stěnami o tloušťce 200 mm a splňuje tak požadovanou zvukovou a vzduchovou neprůzvučnost. Střechu nižší části tvoří nosné dřevěné průvlaky o rozměrech 250 x 450 mm z lepeného lamelového dřeva. Na tyto průvlaky jsou ukládány vaznice o rozměrech 150 x 250 mm v modulu 1 m, přičemž celá konstrukce střechy je opatřena dřevěným záklopem. Všechny střechy budou jednoplášťové, ploché, se skladbou obsahující modifikované asfaltové pásy, PE fólie a titan-zinkový plech. Z tohoto plechu budou navrženy zejména všechny klempířské výrobky, jako jsou okapy, oplechování apod.

Navržené zámečnické výrobky, jako jsou mříže a zábradlí, budou uvažovány z hranaté nebo kulaté ocelové tyčoviny, popřípadě z pásoviny. Zábradlí v exteriéru bude zároveň zinkované a opatřeno černým grafitovým nátěrem. Všechny ostatní povrchy budou kovářsky černěné.

Záměr je navrhován včetně zateplení fasády dle normových požadavků. Samotné fasády jsou kombinací systémového prosklení a pohledového betonu, přičemž prosklená část je navržena ze speciálních skel, která využívají svého potenciálu v zimních obdobích k tepelným ziskům. Venkovní dveře a okenní otvory jsou zamýšleny hliníkové. Okolní

zeleně společně s přesahem střechy mají tendenci clonit před sluncem a spolu s dalšími opatřeními se zajistí homogenní a rozptýlené osvětlení interiéru. Těmito opatřeními je myšleno osazení vnitřních rolet z jižní a západní fasády, alternativně vnitřní posuvné desky či závěsy.

Určující faktor pro návrh nových vnitřních dveří a zárubní různých typů, bude charakter okolních konstrukcí a typ prostoru. V problematice prosklených dveří a vnitřních oken budou použita jednoduchá zasklení, popřípadě zasklení bezpečnostním, akustickým, požárním nebo sklem matným.

Na všech WC je navrženo použití keramické mozaiky, teraca nebo dlažby z přírodního kamene. Zázemí a technické prostory bude pokrývat keramická dlažba běžného typu nebo litá stěrka. Všechny obklady jsou zamýšlené ze skleněné nebo glazované mozaiky či z přírodního kamene. U všech vstupů do objektu bude osazena perforovaná guma coby čistící zóna. Z údržbových důvodů je uvažováno v komunikačních prostorech a foyer – předsálích použití PUR stěrky. Oba sály budou pokryty novou vlysovou podlahou dřevěného typu.

Interiéry budou opatřeny výmalbou či barevnými nátěry, přičemž významné prostory vyžadují individuální přístup. V interiéru objektu se počítá také s úpravou „přiznaného dřeva“ střechy tam, kde to okolnosti ohledně požární bezpečnosti dovolí. V takovém případě bude dřevo stropu opatřeno nátěrem z olejové lazury.

Detailní popis navržených materiálů poskytuje příloha č. 3.

5.5.2 Geologické poměry

Z hlediska geomorfologického členění reliéfu Čech spadá město Dobříš s indexem II-A-1-A-1-d-1 do Dobříšské kotliny, která náleží Hraštické pahorkatině. Ta je součástí Dobříšské a Míšenské pahorkatiny a navazujících vyšších celků. Reliéf zkoumaného území je mírně zvlněný, povrch peneplenizovaného typu s výraznou vyvýšeninou v západní části intravilánu města. Kóta terénu na nejnižším místě v úpatí břehů místních rybníků má hodnotu 360.00 m n. m. a stoupá na vrcholovou plošinu s kótou 444.00 m n. m. Navrhovaný záměr se nachází na pozemku mírně skloněném severovýchodním směrem k ulici Přemyslova. Na severním cípu pozemku

je nejvyšší hodnota 376.00 m n. m. a na odvrácené východní straně 374.50 m n. m.

Zájmové území je z geologického hlediska složeno z hornin spadajících k jihozápadnímu křídlu barrandienskému svrchnímu proterozoiku. Tyto horniny patří do štěchovické skupiny přibližně svrchnoproterozoického stáří. Litologicky se jedná o aleurity, břidlice, drobové břidlice a droby, které tvoří nepravidelně se střídající polohy a pruhy, které do sebe vzájemně přecházejí v pestrém sledu. Břidlice spolu s aleurity jsou tmavě šedé až černé, přičemž vytvářejí desky, vrstvičky a lavice. Droby jsou tmavé, zelenošedé nebo modrošedé horniny, které získávají hnědé odstíny působením kontinuálního zvětrávání. Dále droby tvoří silné a masivní lavice, avšak jejich vrstevnatost není často zřetelná, zvláště v nezvětralém stavu. Vrstva, která je při povrchu zvětralá, tvoří ostrohranný jílovitý až hlinitý štěrk. Přechody do zdravých či zvětralých hornin jsou poměrně rychlé a jejich mocnost se pohybuje od 1,0 do 2,0 m. V případě, že nejsou horniny ovlivněny fosilním zvětráním, ubývá s přibývajícím hloubkou proterozoických hornin a ty tak dostávají masivní a kompaktní charakter. Na zkoumaném území jsou kvartérní pokryvné útvary zastoupeny pleistocenními eolicko-deluviálními sedimenty ve stáří würm. Dalším zástupcem jsou prachovitojílovité hlíny s proměnlivým množstvím úlomků podkladní horniny. Geologický sled uzavírají variabilní mocnosti vyrovnávacích navážek.

Zájmové území náleží z hydrogeologického hlediska povodí Vltavy, spadající do hydrogeologického rajonu 625 – paleozoikum a proterozoikum v povodí přítoků Vltavy. Dotčené pozemky záměru se nachází z hydrogeologického pohledu v prostoru mezi nejmenovanou vodotečí přitékající od západu a vodotečí Bzdinkou. Obě zmíněné vodoteče jsou přes město buď částečně, nebo úplně překryty a stýkají se v oblasti ulic Zahradní a Plk. B. Petroviče. Poté společně ústí do rybníka Koryto v blízkosti Pastoračního centra sv. Tomáše. Tyto vodoteče nemají bezprostřední vliv na záměr jako takový. Studna, která se nachází v parteru záměru, je 5,30 m hluboká, přičemž hladinu podzemní vody nevykazuje.

Závěrem jde pozemky č. 1396, 1096/47 a 1096/46, k. ú. Dobříš z inženýrsko-geologických poměrů doporučit pro výstavbu záměru.

Pozemky jsou z pohledu zakládání potenciálním stavenišťem pro výstavbu všech objektů a konstrukcí s jednoduchými základovými poměry, které využívají plošných základů. V případě revitalizace současného objektu či založení objektu nového v úrovni uložení současné základové spáry, nedojde k ovlivnění hladinou podzemní vody.

5.6 Popis řešení jednotlivých technologií budovy

5.6.1 Zdravotní instalace – kanalizace

Objekt bude napojen do stávající jednotné kanalizace pomocí gravitační kanalizační přípojky k odvodu odpadních vod. Dešťové vody budou svedeny vnitřními dešťovými svody do retenčního zásobníku umístěného v objektu. Tento systém zachycování dešťové vody pomůže snížit náklady na pitnou vodu a také zlepšit životní prostředí v případě splachování toalet právě z retenční nádrže. Systém počítá i s nedostatkem vody v nádrži a umožňuje kombinaci spotřeby s vodou z vodovodní přípojky. Návrh dále počítá se zhotovením šachet na kanalizaci před objektem. V otázce dešťové vody ze zpevněných ploch v exteriéru bude navržen systém svádění vody přes dvorní vtoky a jejich následná infiltrace do podzemní vody. Zamezí se tak ztrátě dešťové vody sváděných do kanalizační sítě a zároveň se obohatí podzemní vody umělou infiltrací.

Veškeré splaškové vody od zařizovacích předmětů budou svedeny do stávající kanalizace novou ležatou kanalizací. Speciální požadavek, z hlediska aktuální normy, je na vody z kavárny a části kuchyně. Ty budou odváděny do kanalizace přes lapák tuku jmenovité velikosti 1 (1 l/s), který bude umístěný uvnitř objektu. Lapák tuku bude odvětrán stoupacím potrubím PVC DN 110 nad rovinu střechy.

Vnitřní splašková kanalizace bude provedena do nových stoupaček a následně odvětrány nad střešní rovinu. Ve stoupacím potrubí kanalizace budou osazeny v úrovni přízemí čistící tvarovky. U zásobníků teplé vody bude odvod vody od pojistných ventilů zaústěn přes odkapávací nádobky, přičemž zápachové uzávěry přímo do jednotné kanalizace.

5.6.2 Zdravotní instalace – rozvod vody

Návrh pro záměr neuvažuje žádné zásadní změny v rozvodu vody. Napojení zanechává stávající vodovodní přípojku na stávající vodovodní řad. Nová vodoměrná sestava bude osazena ve stávající vodoměrné šachtě.

V 1. PP se uvažují zásobníkové ohřívače, které budou zajišťovat ohřev teplé vody. Oba potrubní rozvody studené a teplé vody by měli být z hygienického hlediska navléknuty do trubice z mirelonu, aby nedocházelo k odkapávání z rozvodů do okolí. Zároveň jsou v návrhu vedeny k jednotlivým zařizovacím předmětům ve stěnách a v podlaze. Vnitřní dispozice objektu jasně určuje řešení rozvodů a dimenzi jednotlivých potrubí. Předběžným výpočtem potřeby vody se zabývá příloha č. 4. Veškeré rozvody v objektu budou provedeny z plastového materiálu s výjimkou požárního vodovodu, který musí být z ocelových pozinkovaných trub.

5.6.3 Zdravotní instalace – plynovod

V současné době je objekt napojen přípojkou zemního plynu. Přípojka je do objektu přivedena a zaslepena jako záloha. Tato práce neuvažuje rozvod plynu jako stěžejní zdroj energie a tak se jím více nezabývá.

5.6.4 Elektroinstalace – silnoproud, slaboproud a osvětlení

Stávající přípojka NN se nachází v severozápadním rohu pozemku z ulice Přemyslova a návrh předpokládá její zachování. V objektu je nezbytná přepěťová ochrana, která podle průzkumu v současnosti chybí.

Samotné rozvody tvoří měděné kabely uložené v elektroinstalačních lištách, trubkách, kabelových žlabech a pod omítkou. Napojení jednotlivých prostor je zajištěno podružnými rozvaděči. Počítá se i s napojením technologií objektu a s osazením agregátu do 1. PP, sloužícího jako náhradní zdroj elektrické energie v případě výpadku.

Osvětlení bude provedeno převážně LED svítidly, a to dle příslušné normy ČSN. Interiérové osvětlení bude ovládáno u vstupů do jednotlivých místností. Nouzové osvětlení bude zajištěno svítidly s vestavěnými akumulátory pro zabezpečení orientačního osvětlení při výpadku proudu.

5.6.5 Vytápění

Návrh uvažuje vytápění pro Spolkový dům v Dobříši v podobě teplovodního systému o teplotách 70/50°C a 85/50°C. K výpočtu předběžného tepelného výkonu je použita zjednodušená obálková metoda dle ČSN EN 12831 (viz. příloha č. 5.).

Otopná voda je nyní přivedena stávajícím teplovodem do technické místnosti, kde bude umístěna předávací stanice tepla využívající princip tlakové závislosti. Ze sběrače a rozdělovače budou napojeny jednotlivé otopné větve v pořadí – kavárna s kuchyní, malý sál, klubovny, foyer – předsálí, VZT a ostatní nespecifikované, a to přípojným výkonem o hodnotě 230 kW.

Hlavní vodorovné rozvody chladné a otopné vody povedou v podhledech nebo kontaktně pod stropem v jednotlivých místnostech. Tyto potrubní rozvody jsou navrženy z trubek ocelových tenkostěnných pozinkovaných spojovaných lisováním nebo z trubek ocelových bezešvých závitových. K otopným tělesům budou potrubní rozvody vedeny ve zdech nebo v podlahách. Tato potrubí budou tvořena plastovými vícevrstevními trubkami s kyslíkovou bariérou. Izolace rozvodů otopné vody se řídí výhradně dle požadavků vyhlášky č. 193/2007 Sb.

5.6.6 Vzduchotechnika, chlazení

Hlavní náplní profese VZT bude zajišťování větrání, teplovzdušného chlazení a vytápění velkého sálu, chlazení a větrání malého sálu, kluboven, foyer, zkušeben, kavárny a větrání skladů či sociálních zařízení v objektu Spolkového domu v Dobříši. Dimenzování VZT jednotek se řídí výhradně nařízením EU č. 1253/2014. Všechny místnosti budou větrány za pomoci centrální VZT jednotky nuceným způsobem. Větrací jednotka bude zajišťovat jak chlazení tak vytápění větraných prostor. Nasávaný vzduch z venkovního prostředí bude upravován pomocí větrací jednotky a přiváděn do samostatných místností. Umístění VZT jednotky je v návrhu zamýšleno ve strojovně VZT v samostatném technickém podlaží budovy. Součástí jednotky jsou filtry vzduchu, směšovací komora, zpětné získávání tepla, vodní ohříváč, VZT komory, tlumiče hluku a vodní chladič. Přivádění do jednotlivých místností bude zajištěno distribučními elementy.

5.6.7 Elevace

Hlavní víceúčelový sál počítá v návrhu s kapacitou elevace 121 míst k sezení. Parametry sálu jsou dimenzovány na 11 řad v elevaci při počtu 11 sedadel v jedné řadě, výškou řady elevace 330 mm, hloubkou řady 1000 mm a osovou šířkou sedadel 650 mm. Držáky na nápoje budou osazeny do područek jednotlivých sedadel. Skládání konstrukce elevace je navrženo do vyhrazeného krytého prostoru v zadní části sálu s automaticky stahovatelnou roletou. Ocelová konstrukce elevace bude pojízdna po parketové podlaze na vlastních kolech. Boční strany elevace budou opatřena pohledovým zákrytem, přičemž sedačky jsou ručně sklopné a zábradlí automaticky složitelné.

5.6.8 Akustika

Zejména v hlavním víceúčelovém sálu, ale i v ostatních víceúčelových prostorách, bude řešena akustika za použití odpovídajících konstrukcí. Těmito konstrukcemi jsou železobetonové stěny, speciální akustické povrchy stěn a akustické podhledy.

5.6.9 Požárně bezpečnostní řešení

Z pohledu požární ochrany se jedná o částečně podsklepený objekt se smíšeným konstrukčním systémem a požární výškou objektu $h = 4,2$ m. Z hlediska platných požárních norem bude objekt posuzován dle ČSN 730802 pro nevýrobní objekty a dále ČSN 730831 týkající se shromažďovacích prostor. Jednotlivé požární úseky budou děleny požárními uzávěry, přičemž únikové cesty u převážně jednopodlažních objektů zůstávají nechráněné. Návrh předpokládá odstupovou vzdálenost od ostatních objektů asi 12 m. Dopravní řešení záměru umožňuje požárním vozidlům příjezd ke všem hlavním vstupům do objektu. Z tohoto důvodu nejsou požadovány nástupní plochy pro hasičský zásah. Rozsah vybavení požárně bezpečnostními zařízeními se předpokládá ve všech prostorách objektu, a to včetně náhradních zdrojů pro zajištění provozuschopnosti těchto zařízení elektrickou požární signalizací (EPS). Tato signalizace bude napojena na pult centralizované ochrany HZS Dobříš.

5.6.10 Dopravní řešení

Záměr se nachází ve vzdálenosti asi 200 m od hlavního náměstí a je tak dobře dostupný pro pěší. Místní obslužné komunikace se nacházejí v bezprostřední blízkosti objektu a jsou charakteristické velmi nízkou intenzitou dopravy. Na severu je to ul. Přemyslova, na jihu ul. B. Němcové a na východě ul. J. Wolkera. Všechny zmíněné komunikace jsou v místě záměru obousměrné s minimální šířkou 6 m. Dále jsou podél komunikací stávající chodníky o minimální šířce 2 m. Plochy pro pěší i komunikační síť lze považovat v okolí záměru za stabilizované. Dále se problematikou dopravního řešení bude zabývat příloha č. 6.

5.6.11 Řešení zeleně – sadové úpravy

Staveniště záměru je obklopeno vzrostlou zelení, přičemž na východní straně se nachází park s dětským hřištěm. Většina vzrostlé zeleně je ohodnocena jako méně perspektivní či průměrná, a tak se předpokládá její odstranění při realizaci záměru. Jednotlivé stromy jsou charakteristické svým hlubokým zápojem mezi sebou a svými korunami, které vykazují vady. Studie počítá pouze s ponecháním dvojice vrb bílých smutečních (*Salix alba subsp. tristis L.*), které budou upraveny tak, aby neohrožovali bezpečnost osob na okolních travnatých a zpevněných plochách. Pro zachování optické bariéry mezi zahradou školky a navrhovaným záměrem bude ponechána stávající linie borovic černých (*Pinus nigra L.*), která bude vhodně doplňovat uvažovanou kompozici vzrostlých stromů na severní straně pozemku. Zmíněná linie borovic bude pravděpodobně doplněna ještě jinými taxony nižšího vzrůstu, a to z důvodu obohacení této bariéry. Na všech stranách od objektu se nacházejí plochy zeleně tvořené převážně trávničky, nebo okrasným bylinným patrem. Potenciální náhradní výsadba za kácené dřeviny bude realizovaná mimo řešený pozemek.

Obr. č. 26: Stávající vrba ohrožující svým vzrůstem bezpečnost osob na okolních travnatých a zpevněných plochách

Zdroj: foto autora, 2015

5.7.1 Kapacita – odhad nákladů

Odhadu na realizaci záměru se věnuje příloha č. 7.

6) Diskuse

Kino v Dobříši bylo postaveno a následně otevřeno pár let po skončení druhé světové války. V tehdejší poválečné době, to byl pro okresní město Dobříš mimořádně velký úspěch, mělo nové kino, které mnoho měst závidělo. V té době to byla moderní budova, velmi dobře na svou dobu zařízená a vybavená nejen velkým sálem s hledištěm, ale i novou promítací technikou a zázemím. Začalo se promítat jen 6 let po skončení války.

Město se potýká s problémy ohledně financování a realizace tohoto projektu již několik let. Vrcholem bezradnosti města byl ukvapeně připravený návrh na prodej budovy kina se všemi přilehlými pozemky předem vybranému zájemci za nízkou cenu 2 mil. Kč. Po důrazné kritice byl návrh nakonec stažen z programu rozvoje města a stav kina zůstal i nadále takový, jaký je.

Samotná realizace je závislá na zpracování dokumentace pro územní rozhodnutí a poté může město žádat o vydání územního rozhodnutí. Poté by mělo následovat vypracování dokumentace pro stavební povolení a jeho následné získání, aby bylo město připraveno na žádání dotace v případě vypsání vhodného dotačního titulu.

Studie byla zpracována na základě pokynů a doporučení stavebních inženýrů a architektů. Stavebně-historické a stavebně technické průzkumy by neměli být měněny, jelikož se jedná o sjednocené metodické postupy, které jsou popsány v rešeršní části. Zároveň nelze tyto metodické postupy typizovat, jelikož závisí především na zvoleném prostoru a objektu.

V případě této diplomové práce, se díky navrženému funkčnímu využití a především proporcím stavby, jedná o ojedinělou stavbu. Při zpracování studie jsem vycházel z dostupných, standardizovaných postupů. Každý návrh je individuální a tudíž nelze tyto průzkumy a návrhy srovnávat s podobnými studii.

Studii uvažuji jako doporučení stavebnímu úřadu či jako případnou vizi pro oživení jednak lokality, kde se objekt nachází, ale i především oživení objektu samotného. Otázkou však zůstává, jak v případě realizace přijme novou podobu „kina“ veřejnost.

7) Závěr

Objekt bývalého kina v Dobříši je často skloňovaným tématem při plánování investic radou města. V současné době ale město směřuje své investiční plány do jiných objektu, jako jsou zimní stadion či stará knihovna.

Revitalizací objektu se odstraní sociální a společenská negativa tohoto místa. Místa, kde se vyskytují nebezpeční lidé v těsné blízkosti mateřské školky a dětského hřiště. Celý komplex bude se stávajícím dětským hřištěm propojen a zároveň zasazen do smysluplné zeleně. Budova má za cíl sloužit pro potřeby kultury a osvěty. Bazální myšlenkou je, že objekt má sloužit lidem.

Návrh uvažuje celkem dvě různá řešení, která se liší především ve funkčním využití objektu bývalého kina, ale také se od sebe vzájemně odlišují dispozičním a architektonickým pojetím. Každý z těchto návrhů v sobě spojuje zjištěné skutečnosti a předpoklady.

Varianta A vytváří nové pojetí budovy, kdy převládá jeden dominantní prostor knihovny a čítárny ve středu objektu a větší množství menších prostor po obvodu.

Za optimálnější variantu nového využití objektu považují variantu B, která v sobě spojuje aktuální potřeby, přání spolků a obyvatel města. Návrh spočívá v zachování jedné dominantní místnosti, která díky své variabilitě může plnit více funkcí. Ta je doplněna o menší prostory pro spolkovou činnost. Zároveň nabízí přívětivé architektonické zpracování s odpovídajícími investičními náklady.

Přínos této práce vidím v tom, že na základě podrobného zkoumání a znalostí problematiky lze vytvořit funkční návrh na nové využití brownfields a tím přispět z environmentálního hlediska k řešení problému chátrajících a nevyužívaných objektů.

Za velice důležité považují přimět všechny zainteresované strany, aby vynaložili maximální úsilí při společné diskuzi nad nově připravovaným projektem revitalizace. Dále zahrnout veřejné projednání otevírající diskuzi nad všemi důležitými aspekty a funkcemi. Jedině tak má budoucí zrevitalizovaný brownfield předpoklad pro udržitelnost.

8) Seznam použité literatury

ANNUNZIATA, Eleonora, Francesco TESTA, Fabio IRALDO a Marco FREY. Environmental responsibility in building design: an Italian regional study. *Journal of Cleaner Production* [online]. 2016, 112, 639-648 [cit. 2016-02-14]. DOI: 10.1016/j.jclepro.2015.07.137. ISSN 09596526.

ALASHWAL, Ali Mohammed, Patrick Sik-Wah FONG, Fujian NI, Xiang MA, Lihong LUO a Verdiana RUSSO. Empirical Study to Determine Fragmentation of Construction Projects: A review of empirical evidence. *Journal of Construction Engineering and Management* [online]. 2015, 141(7), 04015016- [cit. 2016-02-14]. DOI: 10.1061/(ASCE)CO.1943-7862.0000986. ISSN 0733-9364.

ČSN P ENV 1992-1-1, část 1.1, čl. A 2.9, str 334-338.

DWAIKAT, Luay N., Kherun N. ALI, Jaume SALOM, Nuria GARRIDO, Pau FONSECA a Verdiana RUSSO. Green buildings cost premium: A review of empirical evidence. *Energy and Buildings* [online]. 2016, 110, 396-403 [cit. 2016-02-14]. DOI: 10.1016/j.enbuild.2015.11.021. ISSN 03787788.

EAE. Evropské pokyny pro uplatnění ETICS. CZB. 2011, 96 s. Příručka.

FIDRANSKÝ, Pavel. Kritické zhodnocení použitelnosti základních diagnostických metod pro hodnocení vybraných vlastností železobetonu na speciálních energetických stavbách: doktorská disertační práce. Praha, 1999. Disertace(Ph.D.). ČVUT, Kloknerův ústav, Praha. Vedoucí práce Václav Bohdanecký.

GIRSA, Václav a kol. Předprojektová příprava a projektová dokumentace v procesu péče o stavební památky. Vyd. 1. Praha: Vydavatelství ČVUT, 2004. 167 s. ISBN 80-01-02990-5.

CHENG, Min, Yujie LU, Fujian NI, Xiang MA, Lihong LUO a Verdiana RUSSO. Developing a risk assessment method for complex pipe jacking construction projects: A review of empirical evidence. *Automation in Construction*[online]. 2015, 58, 48-59 [cit. 2016-02-14]. DOI: 10.1016/j.autcon.2015.07.011. ISSN 09265805.

KAŠIČKA, Bohumil. Stavebně historický průzkum. Vyd. 1. Praha: ČVUT, 2002. 121 s. ISBN 80-01-02498-9.

KLEČKA, Tomáš et al. Diagnostika vlhkých staveb. Vyd. 2. Praha: Česká stavební společnost, 2003. 123 s. ISBN 80-02-01537-1.

Komplexní průzkum objektů, určených k regeneraci: Sborník přednášek. 1. vyd. Plzeň: ČSVTS, 1988. Přeruš. str.

KUPILÍK, Václav. Stavební konstrukce jako součást životního prostředí člověka: habilitační práce [rukopis]. 1990. 105 l.

LI, Qiang, Huanhuan YANG, Fujian NI, Xiang MA, Lihong LUO a Verdiana RUSSO. Cause analysis on permanent deformation for asphalt pavements using field cores: A review of empirical evidence. Construction and Building Materials [online]. 2015, 100, 40-51 [cit. 2016-02-14]. DOI: 10.1016/j.conbuildmat.2015.09.012. ISSN 09500618.

MACEK, Petr. Standardní nedestruktivní stavebně-historický průzkum. 2., dopl. vyd. Praha: Jalna, 2001. 48 s. Odborné a metodické publikace sv. 23. ISBN 80-86234-22-3.

MENCL, Vojtěch. Stavebně technické průzkumy: MP 8.1: metodická pomůcka k činnosti autorizovaných osob. 1. vyd. Praha: Informační centrum ČKAIT, 2012. 48 s. Metodické pomůcky k činnosti autorizovaných osob. ISBN 978-80-87438-27-5.

MYSLIVEČKOVÁ, Markéta. Průzkum a návrh sanace spodní stavby vybraných historických budov vykazujících poruchy vlivem zvýšené vlhkosti v konstrukcích. Praha, 2014. Diplomová práce (Ing.). České vysoké učení technické v Praze. Fakulta stavební, katedra konstrukcí pozemních staveb. Vedoucí práce Jiří Pazderka.

ORTIZ, Joana, Antoni FONSECA, Jaume SALOM, Nuria GARRIDO, Pau FONSECA a Verdiana RUSSO. Comfort and economic criteria for selecting passive measures for the energy refurbishment of residential buildings in Catalonia: an Italian regional study. Energy and Buildings [online]. 2016, 110, 195-210 [cit. 2016-02-14]. DOI: 10.1016/j.enbuild.2015.10.022. ISSN 03787788.

PEŠTA, Jan, David TESARŮ a Viktor ZWIENER. Diagnostika staveb: hydroizolace, termografie, blower door test, akustika. 2. vyd. Praha: DEK, 2014, 109 s. ISBN 978-80-87215-15-9.

PFEIFFER, Uwe. Die nichtlineare Berechnung ebener Rahmen aus Stahl- oder Spannbeton mit Berücksichtigung der durch das Aufreißen bedingten Achsendehnung, 2004, ISBN 3-86537-298-8.

PRŮŠA, Oldřich. Historický kalendář města Dobříše 921-1986. 1. vyd. Dobříš: Městský úřad Dobříš, 2002.

PRŮŠA, Oldřich. Historický kalendář města Dobříše 1987-2007. II. díl. 1. vyd. Dobříš: Městský úřad Dobříš, 2008.

PRŮŠA, Oldřich. Toulky dobříšskou minulostí. 84. vyd. Dobříš: Městský úřad Dobříš, 2009.

SCHEJBAL, Ctirad. Metodologie geologického průzkumu. Košice: Vienala, 2003. 245 s. ISBN 80-88922-73-9.

Stavebně technické průzkumy a přístrojové vybavení pro jejich provádění: příklady z praxe. 1. vyd. Praha: Sekurkon, 1998. 85 s. Texty sv. 71.

9) Seznam obrázků

Obr. č. 1: Vymezení řešeného území a zakreslení záměru do mapy.....	16
Obr. č. 2: Vymezení řešeného záměru a zákres do ortofotomapy.....	17
Obr. č. 3: Stavba kina v roce 1951.....	17
Obr. č. 4: Stavba kina v roce 1951.....	18
Obr. č. 5: Již otevřené kino v roce 1952.....	19
Obr. č. 6: Zeleň kolem kina v ul. B. Němcové v roce 1985.....	20
Obr. č. 7: Pohled na promítací stěnu z exteriéru v roce 1952.....	21
Obr. č. 8: Pohled jižním směrem na přidruženou komunikaci v ulici J. Wolкера.....	24
Obr. č. 9: Pohled severním směrem na přidruženou komunikaci v ulici J. Wolкера.....	25
Obr. č. 10: Napojení obytné oblasti na objekt v ulici B. Němcové.....	25
Obr. č. 11: Současný systém parkování v ulici B. Němcové.....	25
Obr. č. 12: Přilehlost klidové zóny s dětským hřištěm naproti objektu.....	26
Obr. č. 13: Vzrostlá vegetace téměř zakrývající hlavní vstup do objektu...	26
Obr. č. 14: Umístění veřejné telefonní budky na pozemku kina.....	26
Obr. č. 15: Vizuální bariéra mezi pozemkem kina a mateřské školky tvořená řadou borovic černých (<i>Pinus nigra L.</i>).....	27
Obr. č. 16: Původní studna, která dnes slouží jako reminiscence.....	27
Obr. č. 17: Těsná vazba se zástavbou v ulici Přemyslova.....	28
Obr. č. 18: Objekt kina zakrýván vzrostlou vegetací v ulici Přemyslova...	28
Obr. č. 19: Napojení pozemku mateřské školky na objekt při západní straně pozemku kina.....	28
Obr. č. 20: Napojení pozemku mateřské školky na objekt při západní straně pozemku kina.....	29
Obr. č. 21: Pohled do Nízkoprahového centra, které současné době provozuje v objektu klubovnu a cvičebnu.....	29
Obr. č. 22: Pohled do cvičebny Nízkoprahového centra.....	29
Obr. č. 23: Havarijní stav kinosálu v pohledu od jeviště.....	30
Obr. č. 24: Mobilniář i dřevěné obložení stěn pokryty plísní.....	30
Obr. č. 25: Úroveň hladiny podzemní vody pronikající do objektu porušenou hydroizolací.....	31
Obr. č. 26: Stávající vrba ohrožující svým vzrůstem bezpečnost osob na okolních travnatých a zpevněných plochách.....	44